

בעניני השחר העברי לפנות אל מר Naftali Siegel, Lwów, Podlewskiego 4.	השחר עתון לילדים	הוספה להשחר הפולני. נומר 8.
--	------------------------------------	--

נפתלי זיגל.

חפש.

שנה תמימה למדתם, ילדי החביבים!

שנה תמימה!

השפמיתם לקום, אחרתם לשבת בנשף, בחריצות
ובמסירות נפש מלאתם את חובתכם הקדושה; חילים
נאמנים הייתם במלחמתכם את הפערות, נלחמתם ונצחתם.
נצחתם, בני, נצחתם!

ושופרות תוקעים ומכריזים: קץ המלחמה! הניחו

הנשק!

ועוזבים אתם את נשקכם ופורשים לעברים שונים.

על כל פנים גיל, בכל לב חדוה.

זו היא חדותו של היוצר בנמרו את יצירתו, זו היא

חדות החולם בראותו את התגשמות חלומו בחייו.

* * *

ומבין אני אתכם, חביבי הקטנים, ושמח בשמחתכם.

פורקים אתם עול מעל שבמיתכם. אין אתם

מוקרי חים לעשות דבר, חפש נתן לכם, חפש נמור.

רצונכם קשור כל השנה ותלוי בחפצם של מנהיגים

מנהלים, עתה חפשים אתם לנפשכם, מושלים אתם בכם,

אתם בעצמכם.

ואמנם בטוח אני שגם לא הייתם כל השנה תחת

אפטרופסותם של הגדולים גם אז הייתם ישרים ומובנים...

אֲבָל, הֲרִי יוֹדְעִים אַתֶּם, הַהוֹרִים דּוֹאֲגִים, חוֹשְׁבִים הֵם
שְׁמוֹכְשָׁרִים אַתֶּם לַעֲשׂוֹת כָּל רָע שְׁכַעוֹלָם אִם לֹא יִשְׁמְרוּכֶם
וְלֹא יִפְקְחוּ עֲלֵיכֶם...

הַגִּיעָה הַשָּׁעָה לְהִרְאוֹת לָהֶם אֶת טְעוּתָם! הֲרֵאוּ
לְהוֹרִים, כִּי בְשִׁבְתְּכֶם בְּכַפָּרִים, בְּמִקְוֹמוֹת רַחֲצָה אוֹ בְּאִיזָה
מָקוֹם שֶׁתְּהִי בְּלִי הַשְׁנָחָה כָּל שְׁהִיָּא, גַּם אוֹ הַנֶּכֶם הַיִּשְׁרִים
וְהַטּוֹבִים שְׁכָּכָל הָעוֹלָם.

תַּחֲלִקוּ לָכֶם אֶת זְמַנְכֶם; לְמַשְׁחָקִים וּלְשַׁעֲשׂוּעִים,
לְאַכִּילָה וּלְרַחֲצָה, אֲבָל... גַּם לְקִרְיָאָה בְּכַפָּרִים וְאַפִּילוּ...
בְּכַפָּרִים עֲבָרִים.

יָדְעוּ הַהוֹרִים שְׁאֵם אֲמָנָם קוֹנֵדְסִים אַתֶּם וְאוֹהֲבִים
לְהַשְׁתַּוְּבָב, אֲבָל יוֹדְעִים אַתֶּם אֶת הַכָּלָל:
לְכָל עַתָּה!

הַכְּלִיָּה וּשְׁרִיו.

(אגדה ערבית).

(סוף).

— "כֵּן, כֵּן, מֶלֶךְ גָּדוֹל וְאֲדִיר, אֶת הָאֵמֶת כִּמּוֹ שְׁהִיָּא
נִדְבָר אֵלֶיךָ, כִּי אוֹהֲבִיָּה אֲנִיחֶנוּ."

— "אֲמַרוּ נָא מַה דַּעְתְּכֶם עָלַי?" — שָׁאֵל הַמֶּלֶךְ, וַיִּבֹט
אֵל הַנְּאֻסִּים.

וַיַּעֲנוּ הַשָּׂרִים וַיֹּאמְרוּ:

— גָּדוֹל אַתָּה אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ וּמְהֻלָּל מְאֹד, אֵין כְּמוֹךָ
בְּמַלְכִּים, אֲשֶׁרִי הָעָם שֶׁהִמָּה עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה מַלְכָּם!

וַיְהִי כְשֶׁשָּׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי הַשָּׂרִים, וַיִּקַּח אֶת הָאֲבָנִים
הַיְקָרוֹת וְהַנְּחֻמָּדוֹת וַיִּתֵּן לְשָׂרִים, אֲשֶׁר הִלְלוּהוּ וַיְגַדְּלוּ אֶת
שְׁמוֹ, וַיֹּאמֶר:

— "הנה שכרכם על האמת אשר שמעתו מפיהם".
ואחר אמר אל אֱלֹאִים:

— "הגידה נא גם אתה את דעתך עלי ועל מלכותי".
ויען אֱלֹאִים ויאמר: "אדוני המלך! כמוד כמוני אדם
אתה. רפה-פה, ועיני כשר לך, ויכול אתה לשנות בכל
האדם, ואם תלך בתורת יי, ייטב לך והיית צדיק וטוב
לפני יי; אולם אם לא תעשה בכל אשר אמרתי, חוטא
אתה ליי ולעמך".

ויהי כשמע השרים את דברי-אֱלֹאִים, ויקצפו עליו
קצף גדול ויחשבו בלבם: עוד מעט וצוה המלך להרג את
אֱלֹאִים; אולם לא באשר חשבו בן הַה, כי קם המלך מעל
כסאו וירץ אל אֱלֹאִים ויחבקהו וינשק לו ויקרא ויאמר:
— "סוף סוף מצאתי רע וחבר נאמן, אשר זה ימים
רבים נכסף נכספתי אליו, ועתה, יהי שם יי מברך, כי
מצאתי אותו".

ויקח המלך כסף וזהב ויתן לאֱלֹאִים ויאמר:
— "קחה נא זאת, חברי הנאמן, ולך לך בשלום לביתך".
ויצאו השרים עם אֱלֹאִים מאת פני המלך וישובו
לביתם. ויקח אֱלֹאִים את הכסף וזהב, ויבא אל הבתים,
אשר העניים והחולים והיתומים יושבים שם, ויחלק להם
את כל הכסף וזהב אשר נתן לו המלך, ויילכו השרים
אל הסוחרים באבנים יקרות למכור את השהמים והברקות
אשר נתן להם המלך, כי אמרו לקנות במחירים סוסי
ומרכבות ועבדים, ויתבוננו הסוחרים על השהמים והברקות,
ויצחקו צחוק גדול כי אמרו: "אין האבנים היקרות האלה
שוות פרטה אחת, כי מוּיִפּוֹת הן..."

וַיְהִי בַיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיָּבֹאוּ הַשָּׂרִים וַיִּתְּצֻבוּ שְׁנֵית לַפָּנִי
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ:

— יִצְוֶה נָא הַמֶּלֶךְ לְתִלּוֹת אֶת הָאִישׁ, אֲשֶׁר רָמָה אוֹתוֹ,
וַיִּמְכַּר לוֹ זְכוּכִית פְּשׁוּטָה תַּחַת אֲבָנִים וַיִּקְרוֹת.
וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר:

אִישׁ לֹא רָמַנִי! אֲנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת עַרְךָ הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הָיוּ
בְּיָדִי, כִּי עַל כֵּן נִתְּתִין לָכֶם... בְּמַחִיר אֶמֶת מְזִיפָה קִבְּלָתֶם
אֲבָנִים מְזִיפוֹת...

מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהִלָּאָה הָיָה אֶלֵּאִים אִישׁ עֲצָתוֹ הַיְּחִידִי
שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

א. ל. רובינשטיין.

פתרון החידה.

"נפתלי"

חמש מדות — חמש אותיות. נפתלי אילה שלוהה. ההתחלה בער והסוף
בכשלי. נפת לי — נפתלי. בראש הסתיון שם העורך.

הפותרים:

יוסף ויגל, מושציסקה. שמואל צינס, דלמין. לאה ברנד, קרקא. ישראל
סגנבוים, קולומיאנה. אברהם בן שמואל מרגלית, טרנופול.

בפרס זכה:

אברהם בן שמואל מרגלית, טרנופול.

ביחד עם החוברת "השחר" אנו שולחים לו ס ר שמחיו כתר וארבעים הילר.
המערכת.

ארגז מכתבים.

עמנואל שיין, לבוב. חידתך אינה טובה וגם את פתרון החידה האחרונה
לא מצאת. אל תתיאש, חביבנו, קרא וכתוב!

אריה רוזנבלט, דרוהיביטש. למד בתחלה לכתוב עברית בלי שגיאות
ואחרי כִּי תִשָּׁלַח לָנוּ חִידוֹת, אֶת הַחִידָה הַזֹּאת אֵינָנו מְבִינִים.

דב גימפל, שמעון שומאן פנחס ודב חבר: לא דכים ולא יער.

אפרים ליטבסק, לבוב. לו לא בקרת אותנו בביתנו לא היינו מאמינים
שבצעמך חברית את השירים היפים האלה. בשמחה רבה נתן מקום לשיריך. משוררנו
החביב! הטובים בעיניך הנפרים שהישאלנו לך?

חיה לוין, סטרי. צדקת, החידה בחוברת האחרונה קשה מעט. מהיום נרפים
רק חידות קלות. חידתך יפה וקלה. ותבא באחת החודרות הבאות.

ל. יעביץ, סטרי. מה שלומך, קטנה? הלומדת את הרבה עברית? המוצא
"השחר" חן בעיניך? שלום לך ולהוריך.

אלעזר פלדמן, טרנופול. הנך בודאי עכשו אחר הלמדנים הגדולים.
כתוב נא לנו כמה אתה עסוק עכשו. שלום להוריך ולוקנים הנכבדים.